

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

14.10.2009

B7-0093/2009

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi Komisije

v skladu s členom 110(2) poslovnika

o svobodi obveščanja in medijskem pluralizmu v Italiji in Evropski uniji

Monika Flašíková Beňová, Claude Moraes, David-Maria Sassoli
v imenu skupine S&D

Resolucija Evropskega parlamenta o svobodi obveščanja in medijskem pluralizmu v Italiji in Evropski uniji

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti njenih členov, ki se nanašajo na spoštovanje in uveljavljanje ter zaščito temeljnih pravic, pa tudi členov 22, 43, 49, 83, 87, 95 in 151 Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah v zvezi s svobodo izražanja in obveščanja ter pravico do pluralnosti medijev,
 - ob upoštevanju Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2007/65/ES z dne 11. junija 2007 o spremembi Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije o medijskem pluralizmu v državah članicah EU (SEK(2007)0032),
 - ob upoštevanju tristopenjskega pristopa do medijskega pluralizma, ki ga je opredelila Komisija, in neodvisne študije o kazalnikih pluralizma, ki so jo zanjo opravile Katoliška univerza v Louvainu – center ICRI, Srednjeevropska univerza – center CMCS in Mednarodna poslovna šola Jönköping – center MMTTC, skupaj s svetovalnim podjetjem Ernst & Young v Belgiji, in ki je bila dokončana leta 2009,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. septembra 2008 o koncentraciji in pluralizmu medijev v Evropski uniji¹,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. aprila 2004 o nevarnosti kršitve svobode izražanja in obveščanja v Evropski uniji in predvsem v Italiji²,
 - ob upoštevanju izjav Komisije in razprave, ki je 8. oktobra 2009 potekala v Evropskem parlamentu,
 - ob upoštevanju člena 110(2) svojega poslovnika,
- A. ker Evropska unija jamči in spodbuja svobodo izražanja in obveščanja, kot je zapisano v členu 11 Listine o temeljnih pravicah ter členu 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah, kjer sta svoboda in pluralnost medijev osnovni pogoj,
- B. ker ti pravici zajemata svobodo izražanja mnenja ter svobodo prejemanja in posredovanja informacij brez vmešavanja ali pritiska javnih organov,

¹ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0459.

² UL C 104 E, 20. 4. 2004, str. 1026.

- C. ker se je v zadnjih mesecih v Italiji povečala zaskrbljenost glede spoštovanja teh pravic, zlasti zaradi pritiska predsednika vlade in njegovih tožb proti nekaterim italijanskim in evropskim časopisom po objavi informacij o njem,
- D. ker se je vlada vmešala v storitve javne radiotelevizije, zlasti v oblikovanje sporeda,
- E. ker sta ta pritisk in vmešavanje vzbudila proteste uglednih oseb s kulturnega, novinarskega in medijskega področja, pa tudi iz političnih krogov v Italiji in Evropi, kar je privedlo do javnih pozivov za ustavitev groženj medijem, kot sta poziv organizacije Articolo 21 ter poziv treh uglednih italijanskih konstitucionalistov, ki so zbrali več kot 445.000 podpisov v Italiji in Evropi, vključno s podpisi uglednih evropskih kulturnikov in politikov,
- F. ker je italijanski predsednik vlade na zahtevo Komisije, naj italijanska vlada pojasni vrnitev priseljencev v Libijo, odgovoril, da bo na zasedanju Evropskega sveta predlagal, da bi bil le predsednik Komisije pristojen za razširjanje informacij v zvezi s to institucijo, in zagrozil z blokiranjem dela Evropskega sveta, če to ne bi bilo sprejeto, kar je izzvalo uradno protestno noto Mednarodne zveze novinarjev,
- G. ker je predstavnik OVSE za svobodo medijev Miklós Haraszti italijanskemu predsedniku vlade 20. septembra 2009 poslal pismo, v katerem ga je pozval k umiku tožb in zahtevkov za odškodnino v višini 3 milijonov EUR, ki jih je vložil proti italijanskim časopisom,
- H. ker (kot je bilo izraženo že v drugih resolucijah) pred nedavnim sprejeta italijanska zakonodaja ni rešila vprašanja navzkrižja interesov, ki izhaja iz dejstva, da predsednik vlade še vedno – neposredno ali posredno – nadzira skupino Mediaset in ima politični nadzor nad javnimi storitvami v razmerah, ko je stopnja koncentracije na televizijskem trgu najvišja v Evropi in ima duopol RAI-Mediaset skoraj 90 % vseh gledalcev televizijskega programa, pri čemer dobi 96,8 % prihodkov od oglaševanja,
- I. ker so v poročilu o svobodi tiska tri države članice Evropske unije, vključno z Italijo, označene kot države, v katerih je tisk le „deloma svoboden“,
- J. ker Komisija kljub večkratnim pozivom Parlamenta, da je treba sprejeti direktivo o pluralizmu pri obveščanju in koncentraciji medijev, med revizijo direktive o televiziji brez meja ni pretehtala teh vprašanj, ampak se je ukvarjala samo z opredelitvijo posebnega načrta v treh korakih na to temo, ki ga tvorijo priprava delovnega dokumenta (izdanega leta 2007), opredelitev kazalnikov o ravni pluralnosti (iz neodvisne študije, izdane julija 2009) in predlog sporočila o teh kazalnikih (predvideno šele za leto 2010),
- K. ker je Komisija na plenarnem zasedanju 8. oktobra 2009 priznala, da je morala zaradi pomanjkanja politične volje pri vseh državah članicah opustiti pripravo predloga direktive o koncentraciji in pluralnosti medijev,
- L. ker v direktiva o televiziji brez meja predvsem po zaslugi Evropskega parlamenta vključuje pravico novinarjev do dostopa do izvlečkov ter obvezno vzpostavitev neodvisnega organa za spremljanje medijev v vseh državah članicah, čeprav je bil pluralizem iz nje izključen,

- M. ker bi lahko določili več pravnih podlag za uvedbo zakonodajnih ukrepov, s katerimi bi povečali pluralizem v Evropski uniji in preprečili koncentracijo medijev, kar je Komisija priznala na plenarnem zasedanju,
- N. ker je Evropski parlament Komisijo v več resolucijah pozval, naj spodbuja ukrepe za zagotavljanje pluralnosti in reševanje vprašanja medijske koncentracije, nemudoma izda sporočilo o zaščiti pluralnosti medijev in medijski koncentraciji v državah članicah ter čim prej dopolni regulativni okvir s predlogom direktive o teh vprašanjih, pri čemer naj se sklicuje na jasno pravno podlago iz pogodb,
1. obžaluje pritisk in tožbe, ki so jih italijanski javni organi usmerili proti italijanskim in evropskim časopisom, in podpira poziv predstavnika OVSE italijanskim oblastem, naj takoj ustavi takšno početje, ter meni, da je poseganje v svobodo obveščanja z namenom manipuliranja z javno radiotelevizijo nedopustno;
 2. meni, da je treba obravnavati anomalijo, ki jo predstavljata posebno navzkrižje interesov med politično, ekonomsko in medijsko močjo ter koncentracija neposrednega ali posrednega nadzora nad javnimi in zasebnimi mediji, ter poudarja potrebo po zagotovitvi neodvisnosti in neoviranega delovanja javnih občil v vseh državah članicah;
 3. je prepričan, da je svoboda prejemanja in posredovanja informacij brez vmešavanja javnih organov temeljno načelo, na katerem temelji Evropska unija, in nujni element demokracije, prav tako kot pluralnost medijev, saj sta obe zagotovljeni v členu 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in znova poudarja, da ima Evropska unija politično in pravno dolžnost do državljanov, da v okviru svojih pristojnosti zagotavlja spoštovanje teh pravic, kadar države članice ne sprejmejo ustreznih ukrepov;
 4. znova poudarja, da je zakonodajni okvir EU o pluralnosti in koncentraciji medijev še vedno neustrezen ter da mora zato Komisija končno ukrepati in uporabiti pristojnosti Skupnosti na področju notranjega trga, avdiovizualne politike, konkurence, telekomunikacij, državnih subvencij, obveznosti javnih služb in temeljnih pravic državljanov, da bo lahko opredelila minimalne osnovne zahteve, ki jih bodo morale vse države članice spoštovati, da bodo omogočile, jamčile in spodbujale svobodo obveščanja in primerno raven medijskega pluralizma;
 5. v zvezi s tem obžaluje pomanjkanje politične volje pri državah članicah in nedejavnost Komisije kot političnega gonila Unije ter Komisijo poziva, naj končno in nemudoma izda predlog direktive o pluralnosti in koncentraciji medijev, kot je Evropski parlament že večkrat zahteval in kar je tudi že sama napovedala;
 6. poziva Komisijo, naj nemudoma objavi predvideno sporočilo o medijskem pluralizmu, izraža presenečenje, da tega sporočila ni omenila v razpravi na plenarnem zasedanju, ter potrjuje svojo pripravljenost, da bo po njegovem prejetju ukrepal s samoiniciativnim poročilom o pluralizmu in koncentraciji;
 7. od svojih pristojnih odborov zahteva, naj zadevo spremljajo ter na plenarnem zasedanju poročajo o svobodi obveščanja, koncentraciji in pluralnosti medijev;
 8. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Svetu Evrope ter

vladam in nacionalnim parlamentom držav članic.